

Formand for den russiske Duma advarer mod NATO- provokationer

16. september 2014 – Formand for Dumaen Sergei Naryshkin åbnede i går efterårssamlingen i Dumaen med en skrap advarsel mod NATO's hensigter. NATO's løfter om våbenleverancer til Kiev-regimet er ladet med indblanding i Ukraines interne affærer og støtte til krigsforbrydelser, imens USA's uansvarlige politik bringer verden til randen af den Kolde Krig. Her følger mere af det, han sagde, rapporteret af Itar-Tass:

»Vi begynder efterårssamlingen med en alvorlig forværring af den internationale situation,« sagde Naryshkin. »Den længe ventede våbenhvile mellem Kiev-regimet og Folkerepublikkerne Donetsk og Luhansk har udsat de massive blodsudgydelser«, sagde han. »Men krisen og konfrontationerne forsætter i Ukraine. Og det kaos, som er anstiftet i selve Europas centrum, har ikke afkølet de krigeriske lidenskaber hos dem, der havde provokeret det for seks måneder siden«, bemærkede Naryshkin.

Det nylige NATO-topmøde har kun forværret den nuværende situation, sagde formanden for underhuset. »Vi hører fra forskellige kilder, at regimet i Kiev var blevet lovet våben og militært isenkram fra denne militære blok, og det er allerede fyldt med direkte indgreb i Ukraines interne affærer. For at sige det ligeud, så er det støtte til krigsforbrydelser i landet«, sagde embedsmanden.

»For upartiske observatører er alle masker allerede kastet væk, og sandhedens time er kommet,« sagde Naryshkin. »Vi bliver vidne til, at borgere i mange europæiske lande, som har levet under forhold med informationsblokade i al denne tid,

begynder at stille deres myndigheder 'ubelejlige' spørgsmål«, sagde han. »De begynder at forstå, at det, blindt at følge Washingtons instrukser, allerede er i færd med at forvandle tidligere tiders store og betydningsfulde, europæiske nationers nationale suverænitet til en fiktion«, sagde han. Denne tendens resulterer i, at »borgere i mange lande, samt virksomheder, er begyndt at lide økonomiske tab, og faren for destabilisering hænger truende over hele det fælles europæiske rum«, tilføjede Naryshkin.

I mellemtiden »udgøres europæiske politikere og eliter af titusindvis af mennesker med forskellige meninger«, sagde Dumaens formand. »Nogle er, uden overdrivelse, forvirrede og bekymrede«, sagde han med overbevisning. »Den kyniske og uansvarlige politik, som føres af USA, fører verden til randen af en ny, Kold Krig. Den opgraderede version af denne er i dag ved at blive til virkelighed«, sagde Naryshkin. NATO's øverstkommanderende, gen. Phillip Breedlove, er i Washington i denne uge, hvor han leverer grundlaget for de provokationer, som Naryshkin advarede om, inklusive i form af en nedsættelse af tærsklen for påberåbelse af NATO-charterets Artikel 5, klausulen om kollektivt forsvar. I bemærkninger til Det Nordatlantiske Råd erklærede Breedlove i går, at NATO er klar til at reagere under Artikel 5 på den angivelige russiske »hybridkrig«.

»I de sidste 12 år har vi forsøgt at gøre Rusland til en partner. Vi har taget grundlæggende beslutninger, beslutninger om styrkens struktur, og økonomiske beslutninger iht. den kendsgerning, at Rusland ville blive en konstruktiv del i Europas fremtid«, sagde han. »Nu ser vi en helt anden situation og må håndtere det.« Han opfordrede til oprettelsen af et nyt NATO-hovedkvarter, som fokuserer på forpligtelserne i artikel 5, og som ville, sagde han, berolige NATO-allierede, så vel som afskrække Rusland, som muligvis overvejer indtrængen i Moldova og Transnistrien.

Breedlove tilføjede, at NATO vil forberede partnerlande med

større, russiske befolkninger på at imødekomme »hybrid krigsførelse«, eller ikke-erklæret krigsførelse, ved at give dem mulighed for at tilskrive kæmpere en angribende nation og dermed påberåbe sig artikel 5 om kollektivt forsvar. »Det, vi nu skal gøre, er at se på disse styrker og vore grænsenationer, hvor der er betydelige russiske befolkninger, og hvordan vi bedre kan forberede disse nationer på at overleve det indledende stormløb i denne »hybridkrig«, sagde han. »Vi havde tydeligvis stor accept blandt de NATO-allierede af, at hvis man tilskriver dette spørgsmål om »små grønne mænd« en angribenation, så var det en handling, som falder ind under artikel 5, og det ville betyde, at alle aktiver ville komme til at mærke virkningen«, sagde Breedlove. Dette er i overensstemmelse med en rapport fra det britiske underhus' forsvarsudvalg, udsendt sidst i juli, som opfordrede NATO til faktisk at nedsætte tærsklen for, hvornår artikel 5 kunne aktiveres, fra »væbnet angreb« til blot »angreb«.

*Foto
:
Den
russ
iske
Duma*

Fjorten franske deputerede fra Nationalforsamlingen i Moskva for at protestere imod EU-sanktioner

Paris, 16. september 2014 (Nouvelle Solidarité) – Fjorten franske deputerede, fra venstre til højre, var i Moskva fra den 10.-12. september for at fortælle, at der ikke er enstemmighed i Frankrig for sanktioner mod Rusland. Besøget var arrangeret af Foreningen for Fransk-Russisk Dialog, der har sæde i Paris. Dialogforeningen blev grundlagt i 2004 af præsidenterne Jacques Chirac og Vladimir Putin for at promovere en dialog, i særdeleshed mellem de folkevalgte og virksomhedsledere, der investerer i begge lande. Delegationen blev ledet af deputeret Thierry Mariani (UMP), som i dag sammen med den øverste chef for de russiske jernbaner Vladimir Yakunin deler formandsskabet for Dialogforeningen.

I et interview med det fransksprogede online-magasin Russieinfo (russiainfo.com), rapporterede Mariani, at delegationen havde mødtes med den franske ambassadør, og derefter med Lavrovs viceudenrigsminister, i Udenrigsministeriet. Senere blev de modtaget af præsidenten for Statsdumaen (underhuset), Sergei Naryshkin. Tilstede ved mødet var også formanden for Dumaens komite for udenrigsanliggender, Alexei Pushkov. Delegationen blev modtaget af Vladimir Yakunin, såvel som også af Sergei Ivanov, stabschef for præsidentens forretningsudvalg.

Blandt de budskaber, som russerne ønskede at viderekommunikere, sagde Mariani, var deres uforståelse over for EU's sanktionspolitik.

»Der har været 4 bølger af sanktioner«, fortalte Mariani til Russieinfo, »de første to blev 'forstået' af de russiske politikere, idet de stemte overens med logikken i vestens utilfredshed i kølvandet på Ruslands annektering af Krim. Den tredje sanktionsbølge blev lanceret efter tragedien med Malaysian Airlines, før der var iværksat nogen undersøgelse. Det er ikke rationelt, at Rusland skal sanktioneres uden noget bevis for dets skyld. Sluttelig var den seneste bølge, effektueret fra den 11. september, endnu værre, eftersom den blev annonceret på et tidspunkt, hvor der var en dialog mellem Poroshenko og Putin. Vore samtalepartnere gav udtryk for deres manglende evne til at forstå dette og deres skuffelse, samt det klare indtryk, at der er en politisk forhåndsformodning rettet imod dem, og en kurs, der tydeligvis er dikteret af amerikanerne.«

Mariani fortalte Russieinfo,

»at der ikke er nogen enstemmig godkendelse af sanktionerne i Frankrig. I delegationen var der socialistiske deputerede, men også dem fra højre og centrum. Derfor var vores budskab klart: Rusland har stadig venner i Frankrig, og en del af den politiske klasse og befolkningen generelt accepterer på ingen måde regeringens sanktionspolitik.«

Delegationen mødtes også med det fransk-russiske handelskammer, som

»udtrykte stor bekymring... de sagde, at mange projekter var blevet stoppet, eller bremset... Europæiske virksomheder er utrolig forsigtige, fordi de frygter amerikanske modforanstaltninger.«

Mariani henviste også til det katastrofale indtryk, som Frankrigs suspendering af leverancen af Mistral-fartøjet havde skabt. På spørgsmålet om, hvorfor dette skete, svarede Mariani:

»Dele af den amerikanske og europæiske politiske klasse

havde ikke ændret sig de sidste 20 år og befinder sig stadig i den Kolde Krig.« Han sagde, at han til tider havde indtrykket af, at, efter angrebene på Rusland fra EU og Europarådets parlamentariske forsamling, »er der nogle lande, som gør regnskabet op. Når man ser den polske præsidents eller de baltiske regeringsfolks holdning ... står det klart, at de stadig er motiveret af vrede over for Rusland.«

Tilbage i Paris var regeringen rasende og forsøgte at bruge Nationalforsamlingens protokoller for etisk adfærd imod de deputerede.

Rusland opdaterer sin militærdoktrin som svar på NATO-provokationer

2. september 2014 – Rusland vil opdatere sin militærdoktrin ved slutningen af 2014 til at reflektere nye sikkerhedstrusler, inkl. NATO-ekspansion, USA's planlagte missilskjold og den politiske krise i Ukraine, sagde vicechef for det Russiske Sikkerhedsråd, Mikhail Popov, til RIA Novosti i et interview her til morgen. »Vi planlægger at færdiggøre ændringerne til militærdoktrinen i år«, sagde Popov og pegede på en særlig arbejdsgruppe, som er blevet dannet for at tage

sig af dette. »Jeg er ikke i tvivl om, at spørgsmålet om NATO's militære infrastruktur, som griber ind på vore grænser, inklusive gennem alliancens ekspansion, fortsat vil være blandt de største militære trusler mod den Russiske Føderation«, sagde han.

»I 2010 udløste dette punkt af militærdoktrinen en skarp reaktion ... En række fremtrædende embedsfolk bebrejdede vort lands ledere, at deres tænkning var forældet og hævdede, at NATO ikke var Ruslands fjende ... Vi blev forsikret om gode intentioner, men de seneste års manøvrer indikerer noget radikalt andet«, tilføjede Popov. Blandt de øvrige sikkerhedstrusler nævnte han USA's og NATO's faste beslutning om at styrke deres strategiske, offensive potentiale ved at bygge et globalt missilforsvarssystem.

Den opdaterede sikkerhedsdoktrin vil også omtale »fremvæksten af nye militære trusler mod den Russiske Føderation med relation til begivenhederne omkring det arabiske forår, den militære konflikt i Syrien og situationen i og omkring Ukraine.« Tillæg til doktriner vil endvidere understrege Ruslands uafhængighed inden for produktion af våben, udstyr og anden militær udrustning. »Livet viser, at pålideligheden hos visse af vore vestlige partnere er en midlertidig ting, og det er, uheldigvis, tæt knyttet til den politiske situation«, understregede Popov.

Rusland beskyldt for at invadere Ukraine

28. august 2014 – Krisen i det sydøstlige Ukraine eskalerede dramatisk i morges, da den ukrainske præsident, Petro

Poroshenko, anklagede Rusland for at have invaderet sit land.

»Russiske styrker er rent faktisk gået ind i Ukraine«,

sagde han, alt imens ukrainske kæmpere i den sydøstlige del sagde, at russiske styrker havde hjulpet separatister med at overtage grænsebyen Novoazovsk.

Poroshenko sammenkaldte et hastemøde i Ukraines nationale sikkerhedsråd, aflyste sit planlagte besøg til Tyrkiet og bad om et hastemøde i FN's Sikkerhedsråd for at drøfte krisen.

Mødet tjente væsentligst som et forum, hvor USA, Storbritannien, Ukraine og deres allierede kunne anklage Rusland for at krænke ukrainsk suverænitet. Mødet blev ophævet efter ca. en time, uden noget officielt resultat.

Amerikanske, britiske og NATO-embedsfolk udstedte omgående erklæringer, som støttede Kiev. Talsmand for det amerikanske Udenrigsministerium, Jen Psaki, sagde i dag, at

»Det er tydeligt, at Rusland ikke alene har optrappet sin tilstedeværelse i det østlige Ukraine og intervenserer direkte med kampstyrker, pansrede køretøjer, artilleri og jord-til-luft-systemer, og agerer – og bekæmper aktivt ukrainske styrker, såvel som spiller en direkte støtterolle for de separatistiske stedfortrædende myndigheder og lejesoldater.«
[tegnsætning som publiceret, -red.]

Den amerikanske ambassadør til FN, Samantha Power, fortalte FN's Sikkerhedsråd, under dets hastemøde i dag, at Rusland må »holde op med at lyve« om sin invasion af det østlige Ukraine og sin direkte militære støtte til pro-Kreml-separatister dér. Enslydende tale kom fra den britiske ambassadør Mark Lyall Grant. Geoffrey Pyatt, den amerikanske ambassadør i Kiev, tweetede, at eftersom våben, leveret af russerne, ikke havde givet oprørerne sejr, var der nu et

»stigende antal russiske tropper ... som direkte intervenserede i kampe på ukrainsk territorium.«

Den britiske premierminister David Cameron opfordrede Rusland

»til at forfølge en anden kurs og til at finde en politisk løsning på krisen. Hvis Rusland ikke gør det, må hun ikke være i tvivl om, at der vil komme yderligere konsekvenser.«

NATO frigav satellitbilleder i dag, som angiveligt skulle vise russisk selvkørende artilleri, som bevæger sig i konvoj inde i Ukraine, og dernæst indstilles til affyring i området Krasnodon. En verificering af lokalitet er ikke tilgængelig eller mulig.

Foto: Petro Porosjenko

Ophidset situation over ni russiske soldater over den ukrainske grænse; EU-udsending siger, årsagen er drøftelser mellem EU og Russisk Toldunion

28. august 2014 – Ukraine har blæst sin »tilfangetagelse« af ni russiske faldskærmsoldater inde på ukrainsk territorium i dag op, ved at påstå, der er tale om en »invasion«, hvilket provokerede Litauen til at indkalde til et hastemøde i FN's Sikkerhedsråd her til eftermiddag, hvor den amerikanske ambassadør til FN, neokonservative Samantha Power, erklærede, at Rusland havde »løjet åbenlyst« om hændelsen.

Moscow Times rapporterede i går, at den russiske præsident Putin bagatelliserede hændelsen ved at sige, at faldskærmssoldaterne sandsynligvis var en omstrejfende grænsepatrulje og påpegede, at Rusland aldrig have gjort vrøvl over ukrainske soldater, som krydsede grænsen til Rusland. Ukrainske soldater har ofte strejft over til russisk territorium, sagde Putin, og nævnte en hændelse, hvor en 450-mand stærk enhed krydsede grænsen:

»De [ukrainsk militær] er gået ind i vores territorium, selv med pansrede køretøjer. Det var der ingen problemer med. Jeg håber, der heller ikke bliver problemer denne gang.«

Ruslands udsending til EU, Vladimir Chizhov, fortalte *BBC* i dag, at NATO »aldrig har produceret et eneste stykke bevis« til støtte for sine anklager om »invasion«. *Ria Novosti* citerer Chizhov for, hvad der sandsynligvis er den virkelige årsag til Ukraines anfald:

»Jeg tror, at dette er relateret til lanceringen af Minsk-processen, som jeg mener, der var nogen, som ikke kunne lide. Der var ikke noget gennembrud på det topmøde, men den kendsgerning, at det fandt sted, er tilstrækkelig vigtigt. Uanset den aktuelle situation i Ukraine, er den første kontakt mellem den Russiske Toldunion og den Europæiske Union af stor betydning.«

Poroshenko skal efter planen mødes med EU-ledere i Bruxelles på lørdag.

Den russiske ambassadør til OSCE, Andrei Kelin, fortalte *Ria Novosti* efter OSCE-mødet,

»Der er ingen russiske konvojer [i Ukraine]. Vore partnere var ikke interesserede i den humanitære situation i det sydøstlige Ukraine, kun i nogle imaginære konvojer med russiske militærkøretøjer, som angiveligt skulle være ved at nærme sig Novoazovsk. Selvfølgelig er der ingen konvojer.«

»Der er kun én sikker kendsgerning: medlemmer af militsen gik ind i Novoazovsk; alt andet er blot insinuationer«, fortsatte Kelin. »Der var angivelige russiske konvojer for en uge siden; for to uger siden. Der er ingenting; det er blot det ukrainske militær, som taber deres positioner; som taber terræn til miltsen, der, mener jeg, nu har indledt en kontraoffensiv.«

Foto: Samantha Power

Lavrov slår ud efter USA for at gå imod historien og den nye, egalitære, internationale scene

27. august 2014 – Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov sagde i en tale på en ungdomslejr i det centrale Rusland i dag, at USA »gik imod historiens gang« i sin dæmonisering af Rusland og sit forsøg på at standse fremvæksten af en »international, egalitær scene« – en tydelig reference til den revolutionære transformation af historien, centreret omkring udviklingerne omkring BRIKS.

»Vi er ikke interesseret i konfrontation, vi er ikke interesseret i en sanktionsspiral«,

sagde Lavrov, iflg. Russia Today.

»Jeg kan blot bemærke, at længe før begivenhederne i Ukraine, antog Vestens angreb på Rusland en irrationel form. Det begyndte alt sammen længe før dette forår.«

»Nogle lande forsøger at tilbageholde fremvæksten af en egalitær, international arena«,

sagde Lavrov. Lyndon LaRouche svarede på dette ved at tilføje, at det, der motiverede Vesten i dens desperate bestræbelse på at standse disse bestræbelser på at skabe en ny renæssance, var den vestlige finansielle og økonomiske ordens totale bankerot.

Lavrov angreb også Vestens skamløse formodning om, at de var den »ultimate, internationale dommer« i alle spørgsmål og sagde, at dette var en »vejspærring« for løsningen af globale problemer, såsom

»terror, narkohandel, spredning af masseødelæggelsesvåben, fødevaremangel, epidemier, illegal immigration og regionale konflikter ... Vi anser det ikke for at være en tragedie, hvis nogle af vore partnere er uenige med os i visse spørgsmål – i modsætning til NATO, hvor enhver form for at træde uden for rækken omgående straffes.«

Trekantsamarbejde for fremtiden: Rusland – Kina – Indien

LaRouche-kandidat Kesha Rogers mobiliserer vælgere til at afsætte præsident Obama. De traditionelt regeringsbærende partier blev undsagt ved EU-valget i Frankrig, England, Danmark og Grækenland. De etablerede partier kan miste deres rolle, hvis ikke de tager deres nationale ansvar alvorligt. Et stadig tættere samarbejde mellem Rusland og Kina står til at få deltagelse af Indien efter det nylige parlamentsvalg. Den strategiske trekant: Rusland-Indien-Kina vil ikke være slave til et vestligt imperium. Voksende modstand i Tyskland, Frankrig og Italien imod konfrontations- og krigspolitikken over for Rusland og Asien.

GDE Error: Error retrieving file - if necessary turn off error checking (404:Not Found)

Lær af Historien: Franklin D. Roosevelt, russerne og D-dag

6. juni 2014 – Af Anton Chaitkin:

I begyndelsen af juni 1944 var de allierede endelig klar til at lancere invasionen af Frankrig. General George Marshall (USA), hvem præsident Franklin Roosevelt havde givet det øverste ansvar for den militære planlægning, havde på frygtløs vis kæmpet mod britisk modstand mod og sabotage af åbningen af den anden front. Dens mål: at aflaste de sovjetiske styrker og

gøre det af med nazisterne fra både øst og vest.

Mandag, den 5. juni befandt ca. tre fjerdedele af en million sovjetiske tropper sig på den 58. dag af deres Jassy-Kishinev-offensiv for at drive tyskerne ud af Rumænien. Rasende modoffensiver fra nazisterne, fra styrker anført af tanks, havde kostet de sovjetiske tropper 150.000 tab. Byen Jassy (nutidens Iasi) havde en stærk, følelsesmæssig betydning: Nazistiske rumænere havde massakreret mere end 13.000 jøder, en tredjedel af byens jødiske samfund, på en uge i 1941, umiddelbart efter, at rumænske og tyske styrker havde angrebet Sovjetunionen.

Mandag aften den 5. juni 1944 talte general Marshall til en forsamling i Den sovjetiske Ambassade i Washington, hvor han modtog Suvorov-ordenen af Første Grad, Sovjetunionens højeste æresbevisning. Med invasionen af Normandiet, som skulle starte den næste morgen, præsenterede Marshall krigen som ét enkelt slag: den endelige aktion i denne forfærdelige, europæiske krig er nu fokuseret omkring ét enkelt slag, i hvilket hver eneste af de allierede styrker vil være repræsenteret. Det skal blive en kamp indtil døden for nazisterne, og en kamp indtil sejr for de allierede.

General Marshall blev

"æret for fremragende militære aktiviteter og fortjenester i ledelsen af de amerikanske, væbnede styrker i kampen mod den fælles fjende ... Hitler-Tyskland".

Da han modtog den sovjetiske æresbevisning, sagde Marshall:

"Jeg er dybt beæret, for den er tildelt af et land, som udviste et historisk forsvar imod det titanske angreb fra den tyske hær, da denne var på sit højeste mht. sin effektivitet og sit antal."

New York Times, 6. juni 1944, s. 7:

Præsident Roosevelt blev repræsenteret ved Den sovjetiske Ambassade af krigsminister Henry Stimson.

Den foregående fredag, den 2. juni, repræsenterede vicepræsident Henry Wallace FDR, da han talte for en forsamling i operahuset i Irkutsk, Sibirien. Idet han holdt talen på russisk, sagde Wallace:

"Nu, hvor den fremtidige efterkrigsverdens tidlige morgengry langsomt stiger over horisonten, bliver det ganske klart, at kun det fulde samarbejde mellem vore to store lande og deres allierede kan sikre for verden en stabil fred og sand udvikling."

Wallace opfordrede til et partnerskab for opbygningen af det nordvestlige Amerika, Canada, Alaska og sovjetiske Sibirien:

"Disse enorme, tyndt befolkede områder er i vor tid blevet erobret af luftfarten. Nu har deres landbrug og industri behov for udvikling."

Wallace havde tidligere besøgt Sibiriens Uelkal-Seymchan, Magadan og Komsomolsk.

New York Times, den 3. juni 1944, s. 5:

Torsdag morgen, den 6. juni, landsattes historiens største invasion fra havet i Normandiet.

General Dwight Eisenhower rapporterede via telegraf til general Marshall kl. 8,00, at operationen gik godt. Den dag stod præsident Roosevelt i spidsen for en bøn fra hele nationen. Elleve måneder senere, med styrkerne under anførelse af Eisenhower brasende ind fra vest, og de sovjetiske styrker, som fejede ind over Berlin, overgav nazisterne sig til de allierede.

Foto: General George Marshall, nr. to fra højre.

Lær af historien: John Quincy Adams om den amerikanske kontinentale republik mission og dens forhold til Rusland

Af Renee Sigerson – 12. april 2014 – I et brev fra Skt. Petersborg i 1811 understregede den amerikanske ambassadør til Rusland, John Quincy Adams, vigtigheden af etableringen af en amerikansk, kontinental republik, som skulle oprettes som en ny idé om opbygningen af en nation, oprettet på et højere niveau end det krigsbeherskede og imperiekontrollerede Europa; en Republik, der var befriet for den gentagne, despotiske leg, der gik ud på at slynge den ene befolkningsgruppe imod den anden til gavn for Imperiets magt. I breve skrev Adams til USA, mens Rusland, hvortil han var udsendt, samlede sig sammen som forberedelse til det, som man erkendte var en uundgåelig invasion af Napoleon:

»Hvis det parti (dvs. Føderalisterne) ikke slås effektivt ned ... vil Unionen være tabt. I stedet for en nation, der har samme udstrækning som det nordamerikanske kontinent, forudbestemt af Gud og naturen til at blive det mest folkerige og mest magtfulde folk, der nogen sinde er sammensat under en social enhed, vil vi få en mangfoldighed uden ende af små, ubetydelige klaner og stammer, som evig og altid ligger i krig med hinanden om en klippe, eller en fiskedam, de europæiske herrers og undertrykkeres leg og legendariske fortælling.«

I en anden brevveksling skrev han:

»Hele det nordamerikanske kontinent synes af det Guddommelige Forsyn at være forudbestemt til at befolkes af en nation, som taler ét sprog, som bekender sig til et overordnet system af religiøse og politiske principper, og som er tilpasset én overordnet, grundlæggende kvalitet af sociale praksisser og skikke.«

Bemærk hans anvendelse af udtrykket »system ... af principper«, som er typisk for hele Adams' tankegang. Hans understregning af amerikansk enhed var på ingen som helst måde udtryk for fordomme over for andre nationer eller sprogkulturer: dette er manden, som forsvarede Latinamerika mod invasion fra Imperiet; som talte flydende fransk, fra han var barn; lærte sig selv klassisk tysk så godt, at han kunne oversætte klassiske værker; som levede i Rusland, ikke blot som ambassadør, men også som en ven af førende, videnskabelige kredse; og som forsvarede afrikanere mod det globale slavesystem ved amerikanske domstole. Han ledtes i sine idéer om regeringsform af en reference til et guddommeligt forsyns hensigt med hele menneskehedens eksistens, som så smukt beskrives i Lyndon LaRouches seneste artikel. Han havde således idéen om en amerikansk kultur, bygget på et højere princip end den imperiekultur, som beherskede Europa.

Adams' arbejde med at forhandle den nordvestlige grænse af et kontinentalt USA med den russiske regering begyndte med det samme, han ankom i 1809. Hans primære samtalepartner om denne indsats var den strengt anti-britiske, pro-udviklingsrådgiver Rumiantsov (undertiden stavet Romanzoff), som, iflg. Adams, sagde til denne kort efter hans ankomst: Ruslands

»tilknytning til De forenede Stater er stædig, mere stædig end De er klar over.«

Umiddelbart inden Napoleons invasion arrangerede Rumiantsov et tilbud til USA om, at Rusland skulle optræde som mægler mellem

USA og Storbritannien for at undgå det, der skulle blive til Krigen i 1812. Rusland ønskede at være i stand til at bevare relationerne med USA intakte, til trods for, at Napoleons angreb tvang dem ind i en alliance med Storbritannien. Hvis USA og Storbritannien kom i krig, ville Rusland være nødsaget til at nedgradere sine relationer med USA. Præsident Madisons klodsethed bidrog til, at dette tilbud aldrig blev taget op, og da Krigen i 1812 begyndte, blev Rumiantsov i stigende grad skubbet til side som toprådgiver til Tsaren, med den pro-britiske Nesselrode som hans erstatning.

Den pro-amerikanske Rumiantsov vendte sig mod andre bestræbelser for at forsvare sit synspunkt om en russisk-amerikansk alliance omkring økonomisk fremskridt. Han finansierede af egne midler en ny søfartsekspedition til Alaskas kyst. I mellemtiden forlod hans gode ven Adams snart Rusland for at forhandle Traktaten i Gent, som afsluttede Krigen i 1812, og han blev for en kort tid ambassadør til Storbritannien på sin vej til at blive udenrigsminister. Deres samarbejde resulterede senere i Præsident Adams' 1824-traktat med Rusland (til trods for den britiske premierminister Castlereagh's bestræbelser på at overbevise USA om, at det post-napoleonske Rusland var en imperial fjende af de amerikanske lande), en traktat, som fastlagde den første internationalt anerkendte afgrænsning på De forenede Staters nordlige grænse på vestkysten.

Billede: John Quincy Adams (1767 – 1848)

Lad ikke krisen i Ukraine føre til 3. Verdenskrig!

Den amerikanske økonom og statsmand Lyndon LaRouche advarede i begyndelsen af februar om, at verden befandt sig i en nedtælling til atomkrig, der kunne udløses fra slutningen af februar og fremefter, hvis ikke det lykkedes at vriste USA ud af Storbritanniens geopolitiske kløer, og erstatte konfrontationspolitikken over for Rusland og Kina med en politik baseret på gensidig respekt og samarbejde. Et kursskifte, der bedst kunne effektueres, hvis præsident Barack Obama blev fjernet som præsident under trussel om en rigsretssag.

LaRouche begrundede sin advarsel med, at de mange bankhjælpepakker efter finanskrisen i 2008 ikke har reddet det transatlantiske finanssystem, som stadig er i dyb krise, og at den planlagte bail-in-proces – dvs. at man bruger bankkundernes penge til at redde bankerne – ikke vil redde systemet, men tværtimod medføre panik. Det vestlige finanssystem synger altså på sidste vers, og man har desperat brug for at undertvinge sig Rusland og resten af Eurasien, så man kan fjerne den eneste reelle udfordring til Storbritannien og USA, og plyndre det økonomiske potentiale, der er opbygget i Asien over de seneste årtier.

GDE Error: Error retrieving file - if necessary turn off error checking (404:Not Found)

Obama rykker NATO nærmere en

konfrontation med Rusland

27. marts 2014 – Trods påstande om det modsatte har præsident Obama, sammen med visse af sine europæiske allierede, rykket NATO nærmere en konfrontation med Rusland med sin rejse til Europa i denne uge. Obamas vice-nationale rådgiver Ben Rhodes sagde til reportere, der var med på præsidentens rejse til Rom i går, at USA, sammen med andre af sine NATO-allierede, vil øge styrkerne i Østeuropa som respons på Ruslands angivelige aggression imod Ukraine.

Selv om han var knap med detaljer mht. hvilken styrkeforøgelse man tænker på, sagde Rhodes, at idéen var at stille »en permanent tilstedeværelse til rådighed for at berolige vore allierede«. Han ville ikke sige, hvilke specifikke lande, der ville få yderligere amerikanske styrker, men iflg. *Associated Press* bemærkede han, at USA er særlig bekymret for Polen og de Baltiske stater. I Den britiske premierminister David Camerons erklæring til parlamentet i går lød der også et ekko af temaet om Polen og Baltikum.

»Vi bør gøre alt, vi kan, for at berolige Letland, Litauen og Estland og i Polen om, at vi virkelig tror på deres NATO-medlemskab og de garantier, vi har givet dem«, sagde han.

Og i Washington skyndte den britiske forsvarsminister Phillip Hammond sig at berolige sine værter om, at sidste års afstemning i Underhuset imod at gå i krig mod Syrien ikke betød, at Storbritannien havde mistet sin appetit på udenlandske militærinterventioner (som *The Telegraph* skriver det).

»Vi er fortsat fast besluttet på at spille vores rolle på verdensscenen og gøre det som partner og allieret til USA«,

sagde han i går. I en tale på den britiske ambassade insisterede Hammond også på, at Vesten havde udelukket militæraktion imod Rusland, men bestemt ikke økonomisk

krigsførelse.

»Vi har truffet en klar beslutning om, at den korrekte respons primært er diplomatisk, økonomisk og inden for energipolitik«, sagde han. »Den russiske økonomi er en akilleshæl. Kapital flygter ud af det russiske system som svar på de aktuelle begivenheder. Rusland er sårbar over for Vestens beslutninger om at investere i større energimæssig uafhængighed [for Europa] fra Rusland.«

Problemet er, naturligvis, at NATO faktisk ikke har den nødvendige konventionelle militærstyrke til at føre krig mod Rusland, hvilket betyder, at krig med sig bringer faren for en nuklear optrapning, selv om det ikke er alle, der vil indrømme det. »De begrænsede styrker på jorden i Europa er ikke beregnet til pludselig at sætte magt ind over for Rusland i løbet af nogle få dage«, sagde Anthony H. Cordesman, en militæranalytiker ved Center for Strategic and International Studies, til *New York Times*. »Grundlæggende set er det mest konstruktive, man kan gøre, ikke at skabe en sådan udfordring, at Rusland ville føle sig tvunget til at respondere.« Det er sandelig sandt, for hvem, der er fornuftig.

Alle disse rygter, der skaber frygt, som sættes i omløb om Rusland, har imidlertid forårsaget, at der er udbrudt en debat i både Sverige og Finland om, hvorvidt disse to lande burde være medlemmer af NATO eller ej. En meningsmåling i Finland fandt, at flertallet af finnerne imidlertid foretrak en militær alliance med Sverige frem for at gå med i NATO. Debatten i Sverige om at tilslutte sig NATO har nået feberagtige højder, men meningsmålinger dér rapporterer, at flertallet af svenskere også er imod en tilslutning til NATO. Pensioneret general Gustav Hägglund, tidligere chef for Finlands forsvarsstyrker, sagde til *Defense News*, at, i et demokrati er det sundt at have en debat om landets fremtidige forsvarspolitik, men

»Jeg tror ikke, Rusland udgør en fare for Finland.«

Finland, som har en lang grænse mod Rusland, har en anden historie mht. Rusland end landene i Østeuropa.

»Rusland ville ikke vove at komme her«, sagde han. »De ville få en blodig næse, og det ved de«.

Foto: Obama inspicerer Roms Æresgarde

Lavrov bedyrer, det er ingen stor tragedie, hvis Rusland ekskluderes fra G8

26. marts 2014 – Fra sidelinjen af atomkonferencen i Haag sagde russiske udenrigsminister Sergei Lavrov den 24. marts, at han ikke kunne se »den store tragedie«, hvis Moskva skulle blive ekskluderet fra Gruppen af Otte (G8).

»Hvis vore vestlige partnere mener, at dette arrangement har udlevet sig selv, må det være sådan. Vi forsøger i det mindste ikke at holde fast ved dette arrangement, og vi ser ikke den store tragedie i, at gruppen ikke mødes«, sagde Lavrov til reportere efter individuelle samtaler med både den amerikanske udenrigsminister og Ukraines overgangs-udenrigsminister Andrij Deshchytsya.

Med hensyn til Krim sagde Lavrov, at det havde »ret til selvbestemmelse« og at Rusland havde handlet for at »beskytte de russere, der havde boet der i hundreder af år.«

»Vi stolede længe på vore vestlige partnere. Vi har en idé om værdien af vore vestlige partners løfter«, tilføjede han.

I mellemtiden mødtes Barack Obama med lederne af G7 for at planlægge nye sanktioner mod Rusland. G7 udstedte en erklæring efter krisemødet i Haag, der lød, »Vi er fortsat parat til at intensivere handlinger, inkl. koordinerede sanktioner inden for sektioner, som vil have en voksende betydningsfuld virkning på den russiske økonomi, hvis Rusland fortsat optrapper denne situation.«

Lavrov bedyrer, det er ingen stor tragedie, hvis Rusland ekskluderes fra G8

26. marts 2014 – Fra sidelinjen af atomkonferencen i Haag sagde russiske udenrigsminister Sergei Lavrov den 24. marts, at han ikke kunne se »den store tragedie«, hvis Moskva skulle blive ekskluderet fra Gruppen af Otte (G8).

»Hvis vore vestlige partnere mener, at dette arrangement har udlevet sig selv, må det være sådan. Vi forsøger i det mindste ikke at holde fast ved dette arrangement, og vi ser ikke den store tragedie i, at gruppen ikke mødes«, sagde Lavrov til reportere efter individuelle samtaler med både den amerikanske udenrigsminister og Ukraines overgangs-udenrigsminister Andrij Deshchytsya.

Med hensyn til Krim sagde Lavrov, at det havde »ret til selvbestemmelse« og at Rusland havde handlet for at »beskytte de russere, der havde boet der i hundreder af år.«

»Vi stolede længe på vore vestlige partnere. Vi har en idé om

værdien af vore vestlige partners løfter«, tilføjede han.

I mellemtiden mødtes Barack Obama med lederne af G7 for at planlægge nye sanktioner mod Rusland. G7 udstedte en erklæring efter krisemødet i Haag, der lød, »Vi er fortsat parat til at intensivere handlinger, inkl. koordinerede sanktioner inden for sektioner, som vil have en voksende betydningsfuld virkning på den russiske økonomi, hvis Rusland fortsat optrapper denne situation.«

Glazyev afslører fascistiske voldshandlinger i Ukraine og virkninger af sanktioner

26. marts 2014 – I et interview 24. marts med Dimitri Simes fra »*The National Interest*« beskrev rådgiver til den russiske præsident, Sergei Glazyev, de fascistiske voldshandlinger, der førte til, at Putin anmodede den lovgivende myndighed om tilladelse til at anvende militærmagt i Ukraine.

»Putins anmodning til Føderationsrådet om at bruge magt var en reaktion på to ting: en skudepisode mod Krim-borgere, der var på vej hjem fra Kiev, og som faldt i baghold og blev skudt på af neo-fascistiske paramilitære personer, der standsede delegationens fem busser, skød adskillige mennesker, der protesterede, og tvang resten til at smide tøjet og hånede dem; og en reaktion på yderligere trusler fra Maidan-aktivister mod russere og russisktalende. De paramilitære personer brændte busserne, og da Krim hørte om denne skændsel, var der intet, der kunne standse dets fortsatte forløb i retning af uafhængighed.

»Skulle sådanne begivenheder udspille sig i andre dele af Ukraine, ville folk selvfølgelig kæmpe for deres rettigheder og sikkerhed og opfordre ikke bare Rusland, men også det internationale samfund til at hjælpe dem. Dette ville være en direkte konsekvens af den kendsgerning, at neo-fascister i det sydøstlige Ukraine i øjeblikket begår voldshandlinger og tyr til væbnet vold, til standret, til afbrænding af huse tilhørende folk, de ikke kan lide, og dette er ikke blot enkelte tilfælde. Det begyndte med det hemmelige mord på en gammel kvinde, som de satte et skilt på, der sagde 'Jøde og kommunist'. Sådanne mord har nu udviklet sig til skyderi på åbne pladser ved højlys dag. Man skræmmer folk og skyder på dem med maskinpistoler med tromler, da våben nu er flyttet ud af garnisonsbygningerne og opbevares i forstæderne til de ukrainske byer. Blandt de hærstyrker, som er udstationeret der, er der neo-nazister, der er kommet fra det vestlige Ukraine, som uden tøven fik positioner. Situationen kommer gradvist nærmere en borgerkrig, og i en borgerkrig, eller i massive tilfælde af bevæbnede selvtægtsmænd, der skyder på folk, uanset om gerningsmændene bærer en politi- eller militæruniform, vil det ikke kun være Rusland, men også det internationale samfund, som ville beskytte folk.«

Om de amerikanske sanktioner sagde han, at de ville skade troværdigheden af de amerikanske firmaer i Rusland. Om udsigten til, at Europa går med i sanktioner i stil med [sanktionerne mod] Iran, sagde han:

»Graden af, hvor meget den russiske økonomi vil lide, vil være afhængig af, i hvilken grad det er involveret i handel med NATO-landene. Vi står ikke over for potentielle sanktioner fra Kina, Indien, Brasilien, CIS (det Russiske Statssamfund af Uafhængige Stater) eller Tyrkiet. Hvis sanktionerne over for Rusland bliver gennemtvunget af USA's NATO-partnere eksklusiv Tyrkiet, hvilket lader EU tilbage, taler vi om potentielle tab i størrelsesordenen hundreder af milliarder dollars. Men disse tab vil have en boomerang-effekt. Med andre ord, hvis russiske

konti i dollars og euro indefrysnes, vil det betyde, at de russiske lånere, der har taget kredit, hovedsageligt russiske foretagender, som har lånt i EU og til dels fra USA og andre lande, ikke vil være i stand til at afbetale på deres gæld, og i øjeblikket står denne gæld til en værdi af 700 mia. dollars. Vore finansielle reserver udgør en halv billion dollars (500 mia.), men vores gæld er større endnu, nemlig 700 mia. dollars. Vi vil selvfølgelig miste hundreder af milliarder, men Europa vil miste endnu mere. Vi er derfor overbevist om, at fornuftige europæere, der værdsætter forretning, sluttelig vil lytte til deres forretningssektor, når den forklarer politikerne, at disse sanktioner vil skade Europa mere end Rusland og i længden vil svække Europa, for sluttelig kan Europa ikke opgive russiske gas.«

Julia Timosjenko viser sine sande farver i nyligt lækket optagelse af telefonsamtale

24. marts 2014 – I en nyligt lækket telefonsamtale truer tidligere ukrainske premierminister Julia Timosjenko med at dræbe Putin («den skiderik») og alle russere. »Dræb de forbandede 'katsaps'[1] sammen med deres leder.« »Forvandl Rusland til en afbrændt mark.« Da tidligere nationale sikkerhedsrådgiver Nestor Shufrych, den anden person i samtalen, spurgte hende, »hvad skal vi stille op med resten af de 8 millioner russere, der stadig lever i Ukraine ... det er de rigtige slyngler«, siger Timosjenko, »For helvede, vi burde affyre atombomber mod dem.«

[1] Et skældsord primært brugt af ukrainere, som refererer til russere. Kommer af ordet 'ged' (tsap) og henviser til de gedebukkeskæg, som engang var næsten universelt populære i Rusland.

USA: Kennan så i 1998, NATO ekspansion ville blive en katastrofe

24. marts 2014 – Ud over Lyndon LaRouche, som har fremlagt et perspektiv for at undgå den verdenskrig, som vi står umiddelbart overfor, har mindst én anden strategisk tænk forudset, at en ekspansion af NATO ville blive en katastrofe: George Kennan, arkitekten bag 40 års inddæmning af Sovjetunionen. Pensioneret ambassadør Chas Freeman cirkulerer i øjeblikket en artikel fra 2. maj 1998, skrevet af *New York Times*-klummeskribenten Thomas Friedman, i hvilken han spurgte Kennan om hans reaktion på den daværende Senatsvedtagelse af NATO-ekspansionen til at inkludere Polen, Den tjekkiske Republik og Ungarn.

Se: *Lyndon LaRouche's Storm over Asia*, (video 160 min., engelsk), 1999-original:

<http://larouchepac.com/node/21709>

Når man læser det ud fra et 16 år senere perspektiv, virker Kennans svar forbløffende forudseende. »Jeg tror, det er begyndelsen til en ny Kold Krig«, sagde den 94-årige Kennan til Friedman. »Jeg tror, russerne gradvist vil reagere i stik modsat retning og påvirke deres politik. Jeg tror, det er en tragisk fejltagelse. Der var slet ingen grund til det her. Der var ingen, der truede nogen andre. Denne udvidelse ville få dette lands Grundlæggende Fædre til at rotere i deres grav. Vi har skrevet under på at ville beskytte en hel stribe af lande, selv om vi hverken har ressourcerne eller intentionen om at gøre det på en seriøs måde.« Kennan tilføjede, efter en diskussion om, hvor dårligt russisk historie er blevet forstået i Vesten, at »Selvfølgelig vil der komme en dårlig reaktion fra Rusland, og så vil [de, der udvider NATO] sige, at det var det, vi altid har sagt, sådan er russerne – men det er simpelthen forkert.«

Som en refleksion på det, Kennan havde fortalt ham, skrev Friedman, at hvad så siden, fremtidige historikere skriver om 1990'ernes udvidelse af NATO, så er der én ting, de »med sikkerhed vil kommentere, og det er den totale fantasiforladthed, som karakteriserede den amerikanske udenrigspolitik i slutningen af 1990'erne. »De reagerede på én af de skelsættende begivenheder i det 20. århundrede – Sovjet-imperiets sammenbrud – ved at udvide NATO's koldkrigsalliance imod Rusland og rykke den tættere på Ruslands grænser. »Vi befinder os i dværgenes tidsalder«, skrev Friedman dengang. Seksten år senere er dværgenes hjerner kun blevet mindre og har bragt os tættere på en termonuklear Tredje Verdenskrig, som vil afslutte civilisationen.

Kennans kommentarer fra 1998 har givet genlyd i nylige bemærkninger fra to tidligere ambassadører til Rusland – amerikaneren Jack Matlock og briten Tony Brenton. Matlock gav et langt interview til *Democracy Now*, hvor han fremlagde mønsteret med amerikansk overgreb på Rusland gennem NATO-

ekspansionen, som nu er nået helt frem til de russiske grænser i Ukraine og Georgien. Han drog en sammenligning med, hvordan USA »gik amok«, da Rusland etablerede et brohoved på Cuba, tæt på USA's grænser.

Ambassadør Brenton kom med lignende kommentarer i en artikel, der blev publiceret i søndags i *The Independent*, hvor han bemærkede, at »Vore ministre, især premierministeren, burde tage til genmæle ved at holde udkig efter muligheder for at tale med russerne snarere end, som nu, blot at råbe ad dem. Vi burde være mere opmærksomme på Ruslands oprigtige frygt, som er at se Ukraine blive opslugt af Vesten.«

USA: Kennan så i 1998, NATO ekspansion ville blive en katastrofe

24. marts 2014 – Ud over Lyndon LaRouche, som har fremlagt et perspektiv for at undgå den verdenskrig, som vi står umiddelbart overfor, har mindst én anden strategisk tænk forudset, at en ekspansion af NATO ville blive en katastrofe: George Kennan, arkitekten bag 40 års inddæmning af Sovjetunionen. Pensioneret ambassadør Chas Freeman cirkulerer i øjeblikket en artikel fra 2. maj 1998, skrevet af *New York Times*-klummeskribenten Thomas Friedman, i hvilken han spurgte Kennan om hans reaktion på den daværende Senatsvedtagelse af

NATO-ekspansionen til at inkludere Polen, Den tjekkiske Republik og Ungarn.

Se: Lyndon LaRouche's Storm over Asia, (video 160 min., engelsk), 1999-original:

<http://larouchepac.com/node/21709>

Når man læser det ud fra et 16 år senere perspektiv, virker Kennans svar forbløffende forudseende. »Jeg tror, det er begyndelsen til en ny Kold Krig«, sagde den 94-årige Kennan til Friedman. »Jeg tror, russerne gradvist vil reagere i stik modsat retning og påvirke deres politik. Jeg tror, det er en tragisk fejltagelse. Der var slet ingen grund til det her. Der var ingen, der truede nogen andre. Denne udvidelse ville få dette lands Grundlæggende Fædre til at rotere i deres grav. Vi har skrevet under på at ville beskytte en hel stribe af lande, selv om vi hverken har ressourcerne eller intentionen om at gøre det på en seriøs måde.« Kennan tilføjede, efter en diskussion om, hvor dårligt russisk historie er blevet forstået i Vesten, at »Selvfølgelig vil der komme en dårlig reaktion fra Rusland, og så vil [de, der udvider NATO] sige, at det var det, vi altid har sagt, sådan er russerne – men det er simpelthen forkert.«

Som en refleksion på det, Kennan havde fortalt ham, skrev Friedman, at hvad så siden, fremtidige historikere skriver om 1990'ernes udvidelse af NATO, så er der én ting, de »med sikkerhed vil kommentere, og det er den totale fantasiforladthed, som karakteriserede den amerikanske udenrigspolitik i slutningen af 1990'erne. »De reagerede på én af de skelsættende begivenheder i det 20. århundrede – Sovjet-imperiets sammenbrud – ved at udvide NATO's koldkrigsalliance imod Rusland og rykke den tættere på Ruslands grænser. »Vi befinder os i dværgenes tidsalder«, skrev Friedman dengang.

Seksten år senere er dværgenes hjerner kun blevet mindre og har bragt os tættere på en termonuklear Tredje Verdenskrig, som vil afslutte civilisationen.

Kennans kommentarer fra 1998 har givet genlyd i nylige bemærkninger fra to tidligere ambassadører til Rusland – amerikaneren Jack Matlock og briteren Tony Brenton. Matlock gav et langt interview til *Democracy Now*, hvor han fremlagde mønsteret med amerikansk overgreb på Rusland gennem NATO-ekspansionen, som nu er nået helt frem til de russiske grænser i Ukraine og Georgien. Han drog en sammenligning med, hvordan USA »gik amok«, da Rusland etablerede et brohoved på Cuba, tæt på USA's grænser.

Ambassadør Brenton kom med lignende kommentarer i en artikel, der blev publiceret i søndags i *The Independent*, hvor han bemærkede, at »Vore ministre, især premierministeren, burde tage til genmæle ved at holde udkig efter muligheder for at tale med russerne snarere end, som nu, blot at råbe ad dem. Vi burde være mere opmærksomme på Ruslands oprigtige frygt, som er at se Ukraine blive opslugt af Vesten.«

I kølvandet på sanktioner vender Rusland sig mod Asien

og BRICS-allierede

22. marts 2014 – Rusland og Kina vil gå i retning af tættere økonomisk samarbejde med Asien som et resultat af Vestens sanktioner og andre anti-russiske tiltag, iflg. *Reuters* analyse.

Russia Today rapporterede ligeledes den 21. marts, at Rusland vil nærme sig andre medlemmer af BRICS-gruppen, som Rusland og Kina tilhører, såsom Indien og Brasilien, mht. forøget handel, energi og militært samarbejde. Brasiliens eksport af oksekød og landbrugsvarer til Rusland kunne øges for at kompensere for reduceret landbrugseksport til Rusland fra Vesteuropa som resultat af sanktionerne, bemærker *RT*.

»Jo værre Ruslands relationer med Vesten er, desto tættere vil Rusland ønske at være til Kina. Hvis du er støttet af Kina, kan ingen sige, man er isoleret«, sagde Vasily Kashin, Kina-ekspert ved tænketanken Analysis of Strategies and Technologies (CAST). Iflg. *Reuters* er det sandsynligt, at den enorme naturgasaftale mellem Rusland og Kina, som har været diskuteret i en årrække, vil blive underskrevet under præsident Putins besøg i Beijing i maj måned.

Det statsejede, russiske gasselskab Gazprom håber at pumpe 38 milliarder kubikmeter (bcm) naturgas om året til Kina fra 2018 via den første pipeline mellem verdens største producent af konventionel gas til verdens største forbruger. EU og Tyrkiet aftog 182 bcm gas fra Rusland sidste år. I år overgik Kina Tyskland som Ruslands største aftager af råolie, takket være Rosneft, Ruslands største olieselskab, som sikrede aftaler om at forøge olieforsyninger mod øst via den Østsibiriske-Stillehavs-pipeline og en anden, der krydser Kasakhstan.

Reuters påpeger ligeledes, at Igor Sechin, chefen for Rosneft, var i Tokyo, hvor han sagde, at »Hvis Europa og USA isolerer Rusland, vil Moskva se mod Østen for nye handelsaftaler,

energiaftaler, militærkontrakter og politiske alliancer.« Japan, som verbalt har støttet Rusland i Krim-affæren, men afholdt sig fra sanktioner, er afhængig af russisk gas for at erstatte tabt energi som følge af nedlukningen af den japanske atomkraftsektor. Sechin inkluderede også Indien, Vietnam og Sydkorea på sin Asienrejse.

Russiske relationer med Indien er også gode, bemærker *Reuters*. I en tale tidligere på ugen tog Putin tid til at takke et andet land for dets forståelse mht. Ukraine og Krim og sagde, at Indien havde udvist »tilbageholdenhed og objektivitet.« Den 19. marts telefonerede han til den indiske premierminister Manmohan Singh for at diskutere krisen og antydede, at der var plads til, at Ruslands bånd kunne blomstre med det traditionelt alliancefri Indien.

Putins initiativ om hævde af russisk kontrol over Krim blev meget favorabelt anskuet i det indiske etablissement, fortalte N. Raum, udgiver af avisen *The Hindu*. »Rusland har legitime interesser«, tilføjede han.

Helga Zepp-LaRouche: Verden på randen af 3. Verdenskrig: Hvorfor modernisere USA's atomvåben?

22. marts 2014 – Der er ikke en eneste grund til, at Tyskland skulle gå med til selv de mindste sanktioner mod Rusland, for de er lige så meget rettet imod vore fundamentale interesser, hvor de er en del af en yderst farlig, eskalerende spiral, for enden af hvilken udslettelsen af den menneskelige civilisation

gennem en global, termonuklear krig findes. Hvis denne katastrofe skal afvendes, må vi i stedet for omgående sætte en international fredsorden på dagsordenen, i hvilken alle nationer på denne planet arbejder sammen om menneskehedens fælles mål.[1]

Hvad får EU's stats- og regeringsledere til i al hast at underskrive en delvis EU-associeringsaftale med »Jats«, af Victoria Nulands nåde overgangs-ministerpræsident i Ukraine, i hvis regering der sidder 3 nazistiske ministre, hvis chef for sikkerheds- og forsvarsrådet er medstifter af det National-Sociale Parti, Andrij Parubij, og hvis justitsminister, general Oleg Machnitzki, er et førende medlem af det ultranationalistiske Svoboda-parti?

Hvorfor indgår EU en pagt med en regering, der kom til magten gennem et statskup, som fascistiske stormtropper var ansvarlige for, og samtidig lancerer sanktioner imod Rusland, som, iflg. velrenommerede internationale og frem for alt amerikanske eksperter i forfatningsret, som f.eks. John V. Whitbek[2] og professor Stephen Cohen[3], har holdt sig strengt til folkeretten? Det betyder, at EU er fast besluttet på at holde fast ved en imperialistisk kurs over for Rusland, som imidlertid på ingen måde vil indbringe den håbede forøgede magt, men tværtimod vil føre til Europas udslettelse i en atomkrig!

Præsidenten for det russiske Akademi for Geopolitiske Spørgsmål, militæreksperten dr. Konstantin Sivkov[4], kommenterede NATO's seneste beslutning om at modernisere og forstærke de taktiske luftstyrker og de taktiske atomvåben i Europa, som et potentielt tegn på en forberedelse til en krig med Rusland. Ifølge dette skal jagerflyene F-16 og Tornado BBC, såvel som det videreudviklede jagerfly F-35, i fem NATO-lande udstyres med udrustning, som gør det muligt at kaste atombomber af B61-12-klassen. Derved bliver lande, som hidtil har været ikke-atomvåbenlande, udstyret med atomvåben, og det er Belgien, Holland, Tyrkiet, Tyskland og Italien.

Hans M. Kristenson[5], ophavsmand til Federation of American Scientists Strategic Security Blog, har tidligere, den 28. februar, vurderet denne videreudvikling af B61-12-bomben som en overtrædelse af traktaten om ikke-spredning af atomvåben og som et brud på Obamaregeringens løfter om at reducere atomvåbnenes rolle i det hele taget. Under påskud af en forlængelse af levetiden har man skabt en ny atomkapacitet, som ikke eksisterede med den nuværende version af bomben. Takket være et helt nyt udstyr i halepartiet ville træfsikkerheden blive væsentligt forbedret fra de nuværende 110 – 180 meter til ca. 30 meter, og de har yderligere den evne at kunne glide frem til deres mål, hvilket tilsammen muliggør angreb med væsentlig lavere radioaktivt nedfald.

Kristenson understreger, at B61-12-bomberne ville være i stand til at tage hele spektret af militære missioner mod mål gennem brugen af ikke-styrede bomber (fritfaldsbomber) af bordet, fra den mindste sprængkraft i B61-4 (0,3 kiloton) til B83-1 med 1200 kiloton og den nukleare bunkers-sprængbombe B61-11. »Det er en betydelig ydelse for et våben, som for blot nogle år siden blot blev betegnet som en generel overhaling af fire gamle B-61 bomber. Nu er B61-12 en opgraderet atombombe til alle formål, som generelt tager hele spektret af fritfaldsbomber af bordet«, skriver Kristenson og spørger, hvorfor skaber man denne kapacitet, når de slet ikke modsvarer Europas sikkerhedsinteresser?

Dr. Sivkov formoder, at den fejlslagne, amerikanske strategi (at, gennem det pro-vestlige kup i Ukraine, afskære Rusland fra den strategisk vigtige adgang til Sortehavet, og dermed gøre landet forsvarsløst, *HZL*) kunne føre til en mere radikal politik, nemlig et direkte militært angreb på Rusland. I denne sammenhæng giver forsøget på at forøge de taktiske atomvåbens potentiale i Europa helt igennem mening, nemlig den at opnå overlegenhed over for de russiske våbensystemer. I tilfælde af, at USA opnår dette mål, ville det muliggøre en NATO-angrebskrig i Europa, mens Rusland vil begrænse sig mht. til

at føre krig på europæisk territorium og give afkald på et angreb med atomvåben mod USA af frygt for et gengældelsesangreb fra amerikanernes strategiske kapacitet. Moderniseringen af de taktiske atomvåben i Europa må derfor vurderes som en amerikansk forberedelse til en krig med Rusland.

Den utopiske forestilling, at en atomkrig »kan vindes« gennem en videreudvikling af intelligente våbensystemer, viser sig i alle aspekter af NATO's og USA's doktriner, som alle tilsigter at udslette luftforsvaret, ødelægge kommando- og kontrolfunktionerne og således eliminere evnen til at udføre et gengældelsesangreb. Det er grundforudsætningen for det amerikanske missilforsvarssystem i Østeuropa, det er grundlaget for doktrinen om »Prompt Global Strike« (omgående globalt angreb), såvel som for Air-Sea-Battle-doktrinen (luft-søslagsdoktrin) over for Kina. I *Strategic Studies Quarterly*, US-Airforce's officielle magasin, havde forfatterne Lieber og Press allerede i foråret 2013 bebudet afslutningen på NATO's MAD-doktrin (Gensidig garanteret ødelæggelse) og opstillingen af tesen om, at en atomkrig kan vindes. Diverse kritikere af denne vrangforestilling har påpeget, at alle disse doktriner opfordrer til et væddeløb om at levere et førsteangreb og forhøjer faren for krig massivt.

Disse utopiske krigsdoktriner er udtryk for den kendsgerning, at Storbritannien og USA, efter Sovjetunionens sammenbrud i 1991, i stedet for at udnytte chancen for at etablere en virkelig fredsorden, besluttede at herske over hele verden som et imperium på basis af det særlige, angloamerikanske forhold. Med denne plan for øje findes grunden til NATO's og EU's kontinuerlige udvidelse mod Øst, såvel som også den systematiske inddæmningsstrategi over for Rusland og Kina. Nogle strategiske analytikere indrømmer imidlertid, at den aktuelle krise begyndte her, og at det også er her, grunden skal findes til, hvorfor man aldrig har tilbudt Rusland at blive en del af en sikkerhedsalliance og lige så lidt har

besvaret diverse russiske tilbud. Den europæiske Møntunion (euroen), som en pris for den tyske genforening og EU-traktaterne fra Maastricht til Lissabon, har forvandlet EU til at være juniorpartner i dette angloamerikanske imperium.

Den akutte krigsårsag er et resultat af det umiddelbart forestående sammenbrud af det transatlantiske finanssystem. Hverken det britiske monarki og dets magtbase, City of London, eller kontinuummet Bush-Obama og deres magtbase, Wall Street, kan bære den forestilling, at deres system bryder sammen, alt imens de asiatiske lande – Kina, Indien og Rusland – udvikler sig økonomisk. Det er den gamle, geopolitiske tilskyndelse fra Halford Mackinder, Milner, Haushofer og Co. – den overbevisning, at det eurasiske hjertelands dominans er en trussel mod de atlantiske randstater –, som allerede førte til Første Verdenskrig. EU's netop vedtagne Enhedsmekanisme til Bankafvikling[6] (SRM), altså den trinvis plan for en Europæisk Bankunion og den såkaldte Cypern-model[7], bail-in, betyder enden på det europæiske finanssystem. For hvis denne bail-in-mekanisme bliver indført, vil det håbløst bankerotte finanssystem kollapse indad, nogenlunde på samme måde, som hvis trækspillet til en elevator går i stykker på 70. etage i en skyskraber, og elevatoren styrter til jorden i frit fald.

Man må forstå idéen om imperium og dens geopolitiske motivation, som er orienteret mod Ruslands og Kinas kapitulation og om nødvendigt ødelæggelse gennem krig, for at forstå den strategiske situation. Intensive økonomiske forbindelser mellem Tyskland og begge de nævnte lande er en torn i øjet på imperiet. Og derfor er økonomiske sanktioner det bedste middel til at ruinere dette samarbejde, til skade for begge sider.

Denne geostrategiske konfrontation med Rusland og Kina, og deres potentielle samarbejde med industrinationen Tyskland, har været den historiske kontinuitet, siden Bismarcks dage – heri lå grunden til hans afskedigelse som kansler og til de skaktræk, med hvilke kursen for udbruddet af Første

Verdenskrig blev afstukket. Da Rathenau forsøgte at overvinde den isolation og det økonomiske kvælergreb, som blev landet påtvunget gennem Versailles-traktaten, gennem Rapallo-traktaten, som altså gik ud på et omfattende økonomisk samarbejde med Rusland, blev han og alle andre, der havde underskrevet denne traktat, myrdet inden for et år. Den veldokumenterede finansielle understøttelse af Hitler gennem chefen for Bank of England, Montagu Morgan, og Prescott Bush[8], havde den samme principielle årsag; man vidste, at, med Hitler ville det komme til en krig mellem Tyskland og Rusland. Da Tyskland blev tvunget ind i Maastricht-spændetrøjen, havde det det erklærede mål at forhindre Tysklands økonomiske samarbejde med Rusland og Eurasien, hvilket Ruslands geopolitiske nederlag under Jeltsin-årene havde forhindret.

Det eksistentielle spørgsmål, som vi i Tyskland i dag står overfor, lyder således: Har vi lært noget som helst af historien, eller vil vi for tredje gang lade os gøre til ofre for Det britiske Imperiums geopolitik, for hvilket imperium Wall Street historisk set blot er en filial?

Hvis vi ikke vil gå med til, at vi, ved hjælp af en eskalerende spiral af økonomiske sanktioner, som ruinerer os, og en militærpolitik, som gør os til skueplads for en atomkrig, medvirker til vor egen undergang, som lam, der føres til slagtebænken, så må Tyskland tage initiativet og foreslå en fredsorden.

Hvis nu vigtige repræsentanter for industrien, de sociale organisationer og andre tænkende mennesker foreslog at overvinde kasinoøkonomien gennem indførelsen af en bankopdeling i traditionen efter Glass/Steagall-loven[9], blive enige om et kreditsystem[10] sammen med de eurasiske nationer til opbygning af Verdenslandbroen[11] og forpligtede sig til at samarbejde for menneskehedens fælles mål, så ville der være en udvej.

Er vi intelligente nok til at vedtage dette alternativ?

[1] Helga Zepp-LaRouche:

» Et nyt, økonomisk/kulturelt paradigme kan skabe en skøn fremtid for menneskeheden«:
<http://schillerinstitut.dk/drupal/system/files/KA16.pdf>

[2] <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1588>

[3] <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1377>

[4] <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1591>

[5] <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1591>

[6] <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1590>

[7] <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1041>

[8] *jo, far og farfar til de senere amerikanske præsidenter!*
– *SI-red*

[9] Tom Gillesberg: Glass/Steagall – ikke EU-fascisme

Og GLASS-STEAGALL BANKOPDELING

<http://schillerinstitut.dk/drupal/system/files/KA16.pdf>

[10] NYT KREDITSYSTEM

<http://schillerinstitut.dk/drupal/system/files/KA16.pdf>

[11] Video: Den eurasiske Landbro, engelsk.

Videoserien er i færd med at blive oversat til dansk – hold øje med det!

<http://schillerinstitut.dk/drupal/node/411>

Helga Zepp-LaRouche: Verden på randen af 3. Verdenskrig: Hvorfor modernisere USA's atomvåben?

22. marts 2014 – Der er ikke en eneste grund til, at Tyskland skulle gå med til selv de mindste sanktioner mod Rusland, for de er lige så meget rettet imod vore fundamentale interesser, hvor de er en del af en yderst farlig, eskalerende spiral, for enden af hvilken udslettelsen af den menneskelige civilisation gennem en global, termonuklear krig findes. Hvis denne katastrofe skal afvendes, må vi i stedet for omgående sætte en international fredsorden på dagsordenen, i hvilken alle nationer på denne planet arbejder sammen om menneskehedens fælles mål.[1]

Hvad får EU's stats- og regeringsledere til i al hast at underskrive en delvis EU-associeringsaftale med »Jats«, af Victoria Nulands nåde overgangs-ministerpræsident i Ukraine, i hvis regering der sidder 3 nazistiske ministre, hvis chef for sikkerheds- og forsvarsrådet er medstifter af det National-Sociale Parti, Andrij Parubij, og hvis justitsminister, general Oleg Machnitzki, er et førende medlem af det ultra-nationalistiske Svoboda-parti?

Hvorfor indgår EU en pagt med en regering, der kom til magten gennem et statskup, som fascistiske stormtropper var ansvarlige for, og samtidig lancerer sanktioner imod Rusland, som, iflg. velrenommerede internationale og frem for alt amerikanske eksperter i forfatningsret, som f.eks. John V. Whitbek[2] og professor Stephen Cohen[3], har holdt sig

strengt til folkeretten? Det betyder, at EU er fast besluttet på at holde fast ved en imperialistisk kurs over for Rusland, som imidlertid på ingen måde vil indbringe den håbede forøgede magt, men tværtimod vil føre til Europas udslettelse i en atomkrig!

Præsidenten for det russiske Akademi for Geopolitiske Spørgsmål, militæreksperten dr. Konstantin Sivkov[4], kommenterede NATO's seneste beslutning om at modernisere og forstærke de taktiske luftstyrker og de taktiske atomvåben i Europa, som et potentielt tegn på en forberedelse til en krig med Rusland. Ifølge dette skal jagerflyene F-16 og Tornado BBC, såvel som det videreudviklede jagerfly F-35, i fem NATO-lande udstyres med udrustning, som gør det muligt at kaste atombomber af B61-12-klassen. Derved bliver lande, som hidtil har været ikke-atomvåbenlande, udstyret med atomvåben, og det er Belgien, Holland, Tyrkiet, Tyskland og Italien.

Hans M. Kristenson[5], ophavsmand til Federation of American Scientists Strategic Security Blog, har tidligere, den 28. februar, vurderet denne videreudvikling af B61-12-bomben som en overtrædelse af traktaten om ikke-spredning af atomvåben og som et brud på Obamaregeringens løfter om at reducere atomvåbnenes rolle i det hele taget. Under påskud af en forlængelse af levetiden har man skabt en ny atomkapacitet, som ikke eksisterede med den nuværende version af bomben. Takket være et helt nyt udstyr i halepartiet ville træfsikkerheden blive væsentligt forbedret fra de nuværende 110 – 180 meter til ca. 30 meter, og de har yderligere den evne at kunne glide frem til deres mål, hvilket tilsammen muliggør angreb med væsentlig lavere radioaktivt nedfald.

Kristenson understreger, at B61-12-bomberne ville være i stand til at tage hele spektret af militære missioner mod mål gennem brugen af ikke-styrede bomber (fritfaldsbomber) af bordet, fra den mindste sprængkraft i B61-4 (0,3 kiloton) til B83-1 med 1200 kiloton og den nukleare bunkers-sprængbombe B61-11. »Det er en betydelig ydelse for et våben, som for blot nogle år

siden blot blev betegnet som en generel overhaling af fire gamle B-61 bomber. Nu er B61-12 en opgraderet atombombe til alle formål, som generelt tager hele spektret af fritfaldsbomber af bordet«, skriver Kristenson og spørger, hvorfor skaber man denne kapacitet, når de slet ikke modsvarer Europas sikkerhedsinteresser?

Dr. Sivkov formoder, at den fejlslagne, amerikanske strategi (at, gennem det pro-vestlige kup i Ukraine, afskære Rusland fra den strategisk vigtige adgang til Sortehavet, og dermed gøre landet forsvarsløst, HZL) kunne føre til en mere radikal politik, nemlig et direkte militært angreb på Rusland. I denne sammenhæng giver forsøget på at forøge de taktiske atomvåbens potentiale i Europa helt igennem mening, nemlig den at opnå overlegenhed over for de russiske våbensystemer. I tilfælde af, at USA opnår dette mål, ville det muliggøre en NATO-angrebskrig i Europa, mens Rusland vil begrænse sig mht. til at føre krig på europæisk territorium og give afkald på et angreb med atomvåben mod USA af frygt for et gengældelsesangreb fra amerikanernes strategiske kapacitet. Moderniseringen af de taktiske atomvåben i Europa må derfor vurderes som en amerikansk forberedelse til en krig med Rusland.

Den utopiske forestilling, at en atomkrig »kan vindes« gennem en videreudvikling af intelligente våbensystemer, viser sig i alle aspekter af NATO's og USA's doktriner, som alle tilsigter at udslette luftforsvaret, ødelægge kommando- og kontrolfunktionerne og således eliminere evnen til at udføre et gengældelsesangreb. Det er grundforudsætningen for det amerikanske missilforsvarssystem i Østeuropa, det er grundlaget for doktrinen om »Prompt Global Strike« (omgående globalt angreb), såvel som for Air-Sea-Battle-doktrinen (luft-søslagsdoktrin) over for Kina. I *Strategic Studies Quarterly*, US-Airforce's officielle magasin, havde forfatterne Lieber og Press allerede i foråret 2013 bebudet afslutningen på NATO's MAD-doktrin (Gensidig garanteret ødelæggelse) og opstillingen

af tesen om, at en atomkrig kan vindes. Diverse kritikere af denne vrangforestilling har påpeget, at alle disse doktriner opfordrer til et væddeløb om at levere et førsteangreb og forhøjer faren for krig massivt.

Disse utopiske krigsdoktriner er udtryk for den kendsgerning, at Storbritannien og USA, efter Sovjetunionens sammenbrud i 1991, i stedet for at udnytte chancen for at etablere en virkelig fredsorden, besluttede at herske over hele verden som et imperium på basis af det særlige, angloamerikanske forhold. Med denne plan for øje findes grunden til NATO's og EU's kontinuerlige udvidelse mod Øst, såvel som også den systematiske inddæmningsstrategi over for Rusland og Kina. Nogle strategiske analytikere indrømmer imidlertid, at den aktuelle krise begyndte her, og at det også er her, grunden skal findes til, hvorfor man aldrig har tilbudt Rusland at blive en del af en sikkerhedsalliance og lige så lidt har besvaret diverse russiske tilbud. Den europæiske Møntunion (euroen), som en pris for den tyske genforening og EU-traktaterne fra Maastricht til Lissabon, har forvandlet EU til at være juniorpartner i dette angloamerikanske imperium.

Den akutte krigsårsag er et resultat af det umiddelbart forestående sammenbrud af det transatlantiske finanssystem. Hverken det britiske monarki og dets magtbase, City of London, eller kontinuummet Bush-Obama og deres magtbase, Wall Street, kan bære den forestilling, at deres system bryder sammen, alt imens de asiatiske lande – Kina, Indien og Rusland – udvikler sig økonomisk. Det er den gamle, geopolitiske tilskyndelse fra Halford Mackinder, Milner, Haushofer og Co. – den overbevisning, at det eurasiske hjertelands dominans er en trussel mod de atlantiske randstater –, som allerede førte til Første Verdenskrig. EU's netop vedtagne Enhedsmekanisme til Bankafvikling[6] (SRM), altså den trinvis plan for en Europæisk Bankunion og den såkaldte Cypern-model[7], bail-in, betyder enden på det europæiske finanssystem. For hvis denne bail-in-mekanisme bliver indført, vil det håbløst bankerotte

finanssystem kollapse indad, nogenlunde på samme måde, som hvis trækspillet til en elevator går i stykker på 70. etage i en skyskraber, og elevatoren styrter til jorden i frit fald.

Man må forstå idéen om imperium og dens geopolitiske motivation, som er orienteret mod Ruslands og Kinas kapitulation og om nødvendigt ødelæggelse gennem krig, for at forstå den strategiske situation. Intensive økonomiske forbindelser mellem Tyskland og begge de nævnte lande er en torn i øjet på imperiet. Og derfor er økonomiske sanktioner det bedste middel til at ruinere dette samarbejde, til skade for begge sider.

Denne geostrategiske konfrontation med Rusland og Kina, og deres potentielle samarbejde med industrinationen Tyskland, har været den historiske kontinuitet, siden Bismarcks dage – heri lå grunden til hans afskedigelse som kansler og til de skaktræk, med hvilke kursen for udbruddet af Første Verdenskrig blev afstukket. Da Rathenau forsøgte at overvinde den isolation og det økonomiske kvælergreb, som blev landet påtvunget gennem Versailles-traktaten, gennem Rapallo-traktaten, som altså gik ud på et omfattende økonomisk samarbejde med Rusland, blev han og alle andre, der havde underskrevet denne traktat, myrdet inden for et år. Den veldokumenterede finansielle understøttelse af Hitler gennem chefen for Bank of England, Montagu Morgan, og Prescott Bush[8], havde den samme principielle årsag; man vidste, at, med Hitler ville det komme til en krig mellem Tyskland og Rusland. Da Tyskland blev tvunget ind i Maastricht-spændetrøjen, havde det det erklærede mål at forhindre Tysklands økonomiske samarbejde med Rusland og Eurasien, hvilket Ruslands geopolitiske nederlag under Jeltsin-årene havde forhindret.

Det eksistentielle spørgsmål, som vi i Tyskland i dag står overfor, lyder således: Har vi lært noget som helst af

historien, eller vil vi for tredje gang lade os gøre til ofre for Det britiske Imperiums geopolitik, for hvilket imperium Wall Street historisk set blot er en filial?

Hvis vi ikke vil gå med til, at vi, ved hjælp af en eskalerende spiral af økonomiske sanktioner, som ruinerer os, og en militærpolitik, som gør os til skueplads for en atomkrig, medvirker til vor egen undergang, som lam, der føres til slagtebænken, så må Tyskland tage initiativet og foreslå en fredsorden.

Hvis nu vigtige repræsentanter for industrien, de sociale organisationer og andre tænkende mennesker foreslog at overvinde kasinoøkonomien gennem indførelsen af en bankopdeling i traditionen efter Glass/Steagall-loven[9], blive enige om et kreditsystem[10] sammen med de eurasiske nationer til opbygning af Verdenslandbroen[11] og forpligtede sig til at samarbejde for menneskehedens fælles mål, så ville der være en udvej.

Er vi intelligente nok til at vedtage dette alternativ?

[1] Helga Zepp-LaRouche:

» Et nyt, økonomisk/kulturelt paradigme kan skabe en skøn fremtid for menneskeheden«:
<http://schillerinstitut.dk/drupal/system/files/KA16.pdf>

[2] <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1588>

[3] <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1377>

[4] <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1591>

[5] <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1591>

[6] <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1590>

[7] <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1041>

[8] *jo, far og farfar til de senere amerikanske præsidenter! – SI-red*

[9] Tom Gillesberg: Glass/Steagall – ikke EU-fascisme

Og GLASS-STEAGALL BANKOPDELING

<http://schillerinstitut.dk/drupal/system/files/KA16.pdf>

[10] NYT KREDITSYSTEM

<http://schillerinstitut.dk/drupal/system/files/KA16.pdf>

[11] Video: Den eurasiske Landbro, engelsk.

Videoserien er i færd med at blive oversat til dansk – hold øje med det!

<http://schillerinstitut.dk/drupal/node/411>

Skal Europa være skueplads for atomkrig med Rusland? Russisk strategisk tanker: USA forbereder sig på atomkrig mod Rusland; LaRouche: Obamas Hitler-i- bunkeren træk

22. marts 2014 – Er USA i færd med at forberede en krigsskueplads – atomkrig mod Rusland i Europa?

Dr. Konstantin Sivkov argumenterer, i en artikel den 18. marts med titlen »Vesten forbereder sig til krig med Rusland«, at det er virkelig præcist, hvad USA gør, især efter, at Rusland har påført USA et strategisk nederlag med sin annektering af Krim-halvøen. Sivkov, præsident for Akademiet for Geopolitiske Studier, som blev stiftet af tidl. højtstående embedsmand i det russiske Forsvarsministerium, gen. Leonid Ivashov, påpeger moderniseringen af den taktiske bombe B61 og planer om at integrere den i F-16 og Tornado flyene i fem NATO-lande, såvel som udstationeringen af amerikanske styrker i Europa, en opgave, der skal fuldføres omkring 2019, hvor de første B61-12'ere skal leveres. Omtrent ved årtiets slutning skal disse F-16'ere og Tornadoer erstattes af F-35 Fælles Angrebskampfly, som også vil have kapacitet til at kaste de forbedrede B61-bomber.

Sivkov trækker helt tydeligt på to nylige indlæg af Hans M. Kristenson, forfatteren af Federation of American Scientist's Strategic Security Blog, dog uden at nævne den. Kristenson antyder meget kraftigt, at opgraderingen af B61-12 er en overtrædelse af NPT (Traktaten om ikke-spredning af kernevåben) og Obamaregeringens egne løfter, fordi det grundlæggende set skaber en ny atomkapacitet, som ikke findes i de aktuelle versioner af denne bombe, men det gøres under påskud af et program om forlængelse af levetid (*bombens? – red*), (om end det er bagud iflg. tidsplanen og overskrider budgettet). Iflg. dette program får den opgraderede bombe en ny samling 'haleudstyr' (tail kit assembly), som væsentligt forbedrer dens præcision fra omkring 110-180 meter ned til måske så lidt som 30 meter. Haleudstyret giver også bomben evnen til at svæve hen mod sit mål, noget, som de aktuelle ikke-styrede versioner af bomben ikke kan. Ifølge Obamaregeringens egen definition af et »livsforlængende program« må B61 ikke få nye militære kapaciteter, men her er det altså.

Kristenson bemærkede i et indlæg den 28. februar, at NATO i 2012 besluttede, at »alliancens atomstyrkeholdning i øjeblikket imødegår kriterierne for en holdning om effektiv afskrækkelse og forsvar.« Hvis det er tilfældet, spørger han, »hvorforså opgradere den med styrede B61-12 atombomber og F-35 lydløse kampfly?« Ja, hvorfor skabe denne nye kapacitet, når det offentligt erklærede mål er at fjerne behovet for atomvåben i det hele taget, og hvorfor skabe den, når det ikke engang er passende for Europas sikkerhedsbehov i dag?

Direkte angreb på Rusland

Sivkov argumenterer, at opgraderingen af B61 ikke har noget at gøre med nogle af disse erklæringer. Han antyder, at USA's fejlslagne strategi i Eurasien kunne føre til en mere radikal politik, »et direkte angreb på Rusland.« I denne sammenhæng er en forøgelse af potentialet for taktiske atomvåben i Europa derfor fuldt ud forståeligt: det drejer sig om at opnå disse

våbens overlegenhed over for Rusland.« Hvis USA opnår dette mål, så vil en NATO-aggressionskrig være mulig, og Ruslands evne til et tilsvarende gengældelsesangreb vil være begrænset af risikoen for et amerikansk, strategisk svar.

»Formodentlig antager det amerikanske lederskab, at Rusland fører en kampagne om krig mod NATO på den europæiske skueplads og ikke vil beslutte at bruge strategiske atomvåben mod USA af frygt for gengældelse«, skriver Sivkov. Han tilføjer, at USA's beslutning om at forøge de taktiske atomvåbens kapacitet i Europa er »et tegn på USA's forberedelse til krigen mod Rusland.«

Sivkovs artikel er endnu en indikation på den intense opmærksomhed, som russiske militæranalytikere, både bag scenen og i artikler offentliggjort af uafhængige organisationer, udviser over for forsøg på at neutralisere Ruslands atomafskrækkelse.

Virkeligheden er den, at den krig, som der er umiddelbar udsigt til, ikke vil blive en europæisk krig, men en totalt global termonuklear krig, som Lyndon LaRouche har påpeget. De forberedelser, som Sivkov og Kristenson kommenterer, drejer sig om at opnå en kapacitet til at forsøge at udslette Ruslands og Kinas evne til at udføre en gengældelsesangreb før og under et fuldt optræppet, termonukleart angreb på Eurasien. Enhver, der måtte betvivle dette, behøve blot at læse Obamaregeringens rapport til Kongressen sidste sommer om strategien for anvendelse af atomvåben. Dette dokument erklærer, at de nye retningslinjer, som det beskriver, »kræver, at USA bevarer en betydelig evne til at imødegå potentielle modstandere.« Men dette vil ikke fungere.

»Det, der er tale om, er et forsøg fra Det britiske Imperiums side«, sagde Lyndon LaRouche. »Glem USA. USA er imod dette her, med undtagelse af Brennan osv.«

»Det er en refleksion af britisk ekstremisme og Obamas

sindssyge. Han opfører sig nu på en måde, som vi nødvendigvis må anse for at være klinisk sindssyge. Med andre ord, så er han Hitler i bunkeren. Og jeg mener, at vi nok skal sige det sådan. 'I en Hitler-i-bunkeren-reaktion fra Obama.' Men ophavsmanden til alt det her er det britiske monarki, – Det britiske Imperium. Og det er kapaciteten. Den afgørende kapacitet er USA's deltagelse som en allieret af Det britiske Imperium. Det er sådan, det ville blive ført. Det er sådan, som man faktisk ville køre et globalt program.«

»Hvis Obama forsøger at lancere en Tredje Verdenskrig, vil det eneste, effektive modangreb være en tilintetgørelse af kredsen omkring det britiske monarki og deres medskyldige. Det ville være en afskrækkelse. Man må tænke på en psykologisk afskrækkelse. Den største afskrækkelse er at overbevise det britiske imperiesystem om, at DET er målet for udslettelse, snarere end nogen andel del af verden.«

Sivkovs artikel kan læses på russisk: <http://vpk-news.ru/news/19567>

De to nylige indlæg af Hans Kristenson findes på: <http://blogs.fas.org/security/2014/02/b61-12pictures/> :

B61-12: First Pictures Show New Military Capability

Og på: <http://blogs.fas.org/security/2014/03/b61-12integration/> :

B61-12 Nuclear Bomb Integration on NATO Aircraft to Start in 2015.

USA: Obama angrebet for tiltag mod russisk konfrontation; Pillar siger »lær af Putin«

21. marts 2014 – Præsident Barack Obama kommer fortsat under en flodbølge af angreb pga. sine provokationer mod en verdenskrig med Rusland. I går spiddede den internationale advokat John Whitbeck Obama i en bredt cirkuleret kommentar, hvor han systematisk demonstrerede, at de russiske handlinger i Krim holder sig fuldstændig inden for både den internationale lovs ånd og bogstav.

Whitbeck roste den russiske præsident Vladimir Putins tale tidligere på ugen, hvor han gjorde klart rede for den russiske tankegang og verdensanskuelse, inkl. hans detaljerede behandling af den præcedens, som sagen omkring Kosova har skabt, og på hvilken han bygger genannekteringen af Krim, efter at der var gennemført en række trin, som loven påbød.

Whitbeck afluttede sin omhyggeligt udarbejdede juridiske vurdering med en historisk forudsigelse: »Når 'realistiske' statskunststuderende i en roligere atmosfære nogle år fremtiden ser tilbage på de seneste måneders begivenheder omkring Ukraine og Krim, forventer jeg, at Putin vil få karakteren A+ for intelligens, tilbageholdenhed og effektivitet. Jeg har også mistanke om, at den aktuelle bagvaskelse, dæmonisering og selv 'Hitlerisering' af Putin af mindre intelligente, tilbageholdende og effektive politikere i Vesten i en ikke

ringe grad er motiveret af jalousi og personlig forlegenhed.«

William Pfaff, der jævnligt skriver til *International Herald Tribune*, samstemte i kritikken af Obama i en kronik med titlen »Nyt Koldkrigshysteri«[1], hvor han også citerede Putins tale og Putins offentlige erklæring om, at han »ikke har yderligere krav på Ukraine«. Pfaff stillede Putins ligefremme fremgangsmåde op i kontrast til Obamas, hvem han beskrev som »ude af kontakt med virkeligheden, når han protesterer mod krænkelse af international lov, når hele verden ved, at USA er det land, der ignorerer den mest.«

Paul Pillar: Lær om international lov af Putin

Paul Pillar, en mangeårig, anti-Cheney leder af amerikanske efterretningskredse, nu pensioneret, kommenterede sluttelig den såkaldte Ukraine-krise i to artikler i »*The National Interest*«, som han regelmæssigt skriver for.[2]

Den anden artikel fra 19. marts[3] drejer sig om, hvad amerikanere kan lære af Putins tale den 18. marts til den russiske lovgivende forsamling og andre fremstående personer. Selv om Pillar bagatelliserer visse aspekter af det, Putin sagde, citerer han hele dennes anklage mod USA og venner for deres tilsidesættelse af international lov:

»Vore vestlige partnere, anført af USA, foretrækker ikke at lade sig lede af international lov i deres praktiske politik, men af skydevåbnets lov. De mener, i deres eksklusivitet og exceptionalisme, at de kan bestemme verdens skæbne, og at det kun er dem, der har ret. De handler, som det passer dem: både her og der anvender de magt imod suveræne stater, baseret på princippet, 'Hvis du ikke er med os, er du imod os.' For at få denne aggression til at fremstå som legal, aftvinger de internationale organisationer de nødvendige resolutioner, og hvis dette af en eller anden grund ikke virker, ignorerer de ganske enkelt FN's Sikkerhedsråd og FN generelt.«

Pillar konkluderer, »Dette er den amerikanske exceptionalismes grimme ansigt udadtil. Amerikanere burde ikke have nødig, at Putin skal fortælle os, hvordan det ser ud, men da han nu har gjort det, kan vi lige så godt forsøge at lære noget om det, han siger.«

)

[1]

<http://www.williampfaff.com/modules/news/article.php?storyid=670>

[2] <http://nationalinterest.org/blog/paul-pillar>

[3]

<http://nationalinterest.org/blog/paul-pillar/putins-instructive-speech-10079>

Moskva kræver, Vesten ikke samarbejder med neo-nazister; går frem med Krim

integration

20. marts 2014 – Det russiske Udenrigsministerium har udstedt adskillige erklæringer med relation til Ukraine i løbet af de seneste 72 timer. For det meste ignoreret af de internationale medier, reflekterer de de russiske diplomatiske forsøgs understregning af at nedkøle situationen der.

For to dage siden, den 18. marts, talte Udenrigsministeriet igen om højre-ekstremisternes rolle i Ukraine, denne gang med fokus på »deltagelsen af repræsentanter fra ultranationalistiske kræfter i den udøvende grens tjenester, som har gjort krav på magt i Ukraine.« Det bemærkede, at medlemmer eller allierede af Svoboda (tidl. »Social-Nationalist«) partiet nu er vicepremierminister og forsvarsminister i Ukraine. Svobodas program, påpeger det, »byder på et udvalg af anti-demokratiske forholdsregler, inkl. genindførelsen af en 'linje om etnicitet' på ID-dokumenter, fratagelse af statsborgerskab for folk, der har dobbelt statsborgerskab, kriminelle sanktioner for 'anti-ukrainske' handlinger, og 'barske restriktioner for offentlig anvendelse af alle sprog undtagen ukrainsk'.« Svoboda erklærer, at Ukraine bør fortsætte de principper for staten, som blev proklameret (af Stepan Bandera og Organisationen af Ukrainske Nationalister) den 30. juni 1941, som »udtrykte dets ønske om at kæmpe for en 'ny orden' i Europa og verden, side om side med Hitlers Tyskland.« Svoboda ønsker også, at Ukraine skal være en atommagt. Det russiske Udenrigsministerium påpegede også, at det Europæiske Parlament i december 2012 karakteriserede Svoboda som »racistisk, antisemitisk og fremmedfjendsk« og indtrængende opfordrede demokratiske kræfter til ikke at samarbejde med dem.« Intet af dette har imidlertid afskrækket højtplacerede repræsentanter fra USA og EU i at have kontakt med Svoboda, inklusive dets leder, O. Tjagnibok. Det nævner opposition til et sådant samarbejde fra »seriøse stemmer« blandt vestlige politikere og analytikere.

I dag kritiserede det russiske Udenrigsministerium skarpt de vestlige magter for at smide Budapest-memorandaet fra 1994[1] op i ansigtet på Rusland. »Man kunne stille det spørgsmål, hvordan opfordringerne fra EU og USA om sanktioner imod det ukrainske lederskab under urolighederne i Kiev, passer sammen med Budapest-memorandaets garantier« om Ukraines suveræne rettigheder. Det anklager USA og EU for at være meddelagtige i et statskup i Kiev og krænke Ukraines politiske uafhængighed og suverænitet og Budapest-memorandaet.«

Ligeledes i dag erklærede det russiske Udenrigsministerium sig uenig i det ukrainske Udenrigsministeriums påstand om, at folkeafstemningen på Krim var illegitim, fordi kun »oprindelige« folk har ret til at afholde en folkeafstemning, og russere er angiveligt ikke »oprindelige« folk nogetsteds inden for Ukraines administrative grænser, som det arvede fra Sovjet-perioden.

Rusland går hurtigt frem for at integrere Krim

Ruslands Forfatningsdomstol med hjemsted i St. Petersburg godkendte i dag de dokumenter, i hvilke Rusland har accepteret regionen Krim og byen Sevastopol som en bestanddel i den Russiske Føderation.

På et møde med regeringen om økonomiske spørgsmål fik præsident Vladimir Putin detaljerede rapporter fra transport- og industriministeren om forholdsregler for at integrere Krim. Transportminister Maxim Sokolov gav detaljerede rapporter om infrastruktur-forbindelserne til Krim, inkl. passagerflyforbindelser, syv passagertog med mulighed for at sætte det op til 29 tog i travle perioder, samt tog- og bilfærgen over Kerch-strædet. Han bemærkede, at undersøgelserne af muligheden for et broprojekt over strædet er afsluttet.

Mødet i den russiske regering bekræftede ligeledes, at

pensioner for seniorer på Krim nu er funktionsdygtige. Niveauet vil være det dobbelte, i reel værdi, af det niveau, som de modtog inden for Ukraine.

[1] Se Seneste Nyt, 10. febr. 2014: Obama begår klar overtrædelse af Budapest-memorandaet fra 1994 om Ukraine: <http://schillerinstit.tut.dk/drupal/node/1408>

Ruslands Kanal 1 præsenterer indslag med EIR's Jeff Steinberg

om finanssammenbruddet bag krisen i Ukraine

16. marts 2014 (LPAC) – Et ti minutters indslag på den russiske Kanal 1's Vremya Nedeli ugentlige nyhedsprogram søndag aften, som omhandlede reaktioner fra hele verden på situationen i Ukraine/Krim, afsluttede deres rapport med følgende kommentarer fra EIR's Jeff Steinberg (oversat fra russisk tilbage til engelsk):

Jeff Steinberg[1]: »Præsident Obama er fuldstændig under kontrol af Wall Street-bankiererne, så vel som af europæisk, især britisk, storkapital. Banksystemet i Vesteuropa og USA er håbløst bankerot. De har brug for nye områder, som de kan udplyndre. Og hvis man læser den Associeringsaftale, som EU ville påtvinge Ukraine, og som Janukovitj nægtede at underskrive, vil man se, at dette dokument ville have slået dørene op for Vesten til at udplyndre Ukraine.

Men det er et endnu vigtigere mål at få adgang til Eurasiens rigdom. Og hvis det betyder at indlede en åben konflikt, så vil det ikke standse de folk, der kontrollerer Obama. De ønsker at understøtte den vestlige finansverdens sæbeboble. Og Obama går deres ærinder. Dette er ikke i USA's interesse, men det er, hvad Wall Street og London har brug for.«

Herefter sluttede indlægget med de to følgende sætninger: »Den 21. marts vil dørene til udplyndringen af Ukraine måske blive slået op. Arseni Jatsenjuk har erklæret, at, på denne dag vil den politiske del af Associeringsaftalen med EU blive underskrevet.«

Hele det ti minutter lange indslag kan ses på:

Med Jeff Steinberg, der begynder 8:52 (rbd)

[1] Jeffrey Steinberg er mangeårig medarbejder i LaRouche-bevægelsen i USA, og en af redaktørerne på *EIR, Executive Intelligence Review*

Rusland arbejder videre med dagsorden for Forsvar af Jorden

26. feb. 2014 – Interfax rapporterer, at den russiske minister for nødsituationer, Vladimir Puchkov, i morges sagde, at han er i færd med at udarbejde et koncept for en zone til afprøvning af beskyttelse af civile og faciliteter mod meteoritter.

»Menneskeheden havde sit første møde med den virkelige destruktive virkning på sin sociale infrastruktur fra rummet«, sagde Puchkov til Føderationsrådet (parlamentets overhus) i dag, idet han refererede til meteoritnedslaget i Chelyabinsk den 15. februar, 2013.

Det russiske ministerium for nødsituationer samarbejder med adskillige hjemlige og udenlandske partnere om »udviklingen af

et koncept for et pilotprojekt til afprøvning af beskyttelse af befolkningen og den sociale infrastruktur mod meteoritter«, sagde han.

»Dette er en vidtrækkende og kompleks mission. Dette er nye teknologier, som kræver internationalt samarbejde. Arbejdet er planlagt for de næste mange årtier«, konkluderede ministeren.